

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010658
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010658.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

Q. W. ,
nar. X.XX.XXXX v O., trvale bytom Q. Z., t.č. vo väzbe v L. G.,
ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/133/2017-211 zo dňa 7.11.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/133/2017 zo dňa 7.11.2017 bol obžalovaný Q. W. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 06. júna 2017 v čase o 05.02 hodine v V. na ulici B. Q. E., v Z. zv. A. D., patriacej spoločnosti I. F. F. s.r.o. I., nachádzajúcej sa v budove OD B., ako zákazník, v čase keď bol v herni sám, pristúpil ku krupierke poškodenej J. X., nar. XX.XX.XXXX, so slovami „sorry dievča, dneska to vyšlo na teba“ a rukou ju udrel do pravej časti tváre, pod spodnú čeľusť, na čo táto spadla na zem a vplyvom pádu si udrela hlavu, následne mu na jeho žiadosť otvorila príručnú pokladničku v bare, potom si obžalovaný otvoril šuplík baru a prezrel si hotovosť v dvoch peňaženkách, poškodenú J. X. odtiahol za ruky do WC, kde ju zamkol a z príručnej pokladničky a z dvoch kusov peňaženiek odcudzil hotovosť vo výške 965,45 eur a z priestoru baru jeden kus mobilný telefón značky W. X.XXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý patril poškodenej J. X. a jeden kus služobný mobilný telefón značky W. nezisteného H., ktorý patril spoločnosti I. F. F. s.r.o. I., pričom svojím konaním spôsobil škodu spoločnosti I. F. F. s.r.o. so sídlom na ulici V. číslo XXXX/X, I. vo výške 1.025,45 eur a poškodenej J. X. škodu vo výške 180 eur, pričom týmto konaním nebolo poškodenej spôsobené zranenie, ktoré by jej narušilo obvyklý spôsob života.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.5 Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenej J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. V., Z. č. XXXX/XX/X škodu vo výške 180 eur, poškodenej strane spoločnosti I. F. F. s.r.o., V. č. XXXX/X, XXX XX I., IČO: 36566365 škodu vo výške 1.025,45 eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste. Obžalovaný sa svojím odvolaním domáhal priznania ďalších poľahčujúcich okolností a to podľa § 36 písm. h) a písm. l) Tr. zák. Podľa jeho názoru uložený trest je neprimerane prísny, pretože je presvedčený, že sa ho dopustil pod tlakom tiesnivých pomerov, ktoré si sám nespôsobil a ktoré vznikli stratou zamestnania, pričom prostriedky na živobytie svojej partnerky

a troch maloletých detí zabezpečoval iba on. Odvolaciemu súdu dokladoval svoje zamestnanie, keď spoločnosť, ktorá ho zamestnávala aj napriek riadne odvedenej práci mu nezaplatila mzdu za niekoľko týždňov. Z uvedeného dôvodu prestal u tejto spoločnosti pracovať a zostal bez príjmu. Ďalej poukazoval na to, že hneď od začiatku trestného stíhania sa k spáchaniu skutku priznal, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, skutok oľutoval a poškodeným sa opakovane ospravedlnil. V súvislosti s týmito okolnosťami prípadu žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že vyhovie jeho odvolaniu a aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu mu uloží trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní preskúmal tento výrok len z hľadiska možného pochybenia, ktoré by zakladalo podanie dovolania, pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Odvolací súd nemohol prisvedčiť námietkam obžalovaného, že trestného činu sa dopustil pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Aj keď sa obžalovaný dostal do zlej finančnej situácie, nejde v dnešnej spoločnosti o ojedinelý prípad a podľa názoru odvolacieho súdu, obžalovanému nič nebránilo nájsť si okamžite, keď aj brigádnicke zamestnanie a pokúsiť sa zabezpečiť finančné prostriedky k živobytiu tak, ako to robí väčšina ľudí, ktorí sa dostanú do hmotnej núdze a nie trestnou činnosťou. Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., okrem priznania sa páchatel'a zákon vyžaduje aj úprimné oľutovanie. A práve o úprimnosti oľutovania trestnej činnosti má odvolací súd pochybnosti. Obžalovaný totiž aj v minulosti, keď sa dopustil trestného činu lúpeže, tento oľutoval a ľútosť vyslovil aj pri rozhodovaní o jeho podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Pritom skutku, ktorý je predmetom tohto konania, sa dopustil ešte pred uplynutím skúšobnej doby podmienčného prepustenia.

Súd prvého stupňa po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukladanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukladanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby § 188 ods. 1 Tr. zák., zvýšenej podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. o jednu polovicu, t.j. na 5 rokov a 6 mesiacov, a to vo výmere 6 rokov, ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a plne spôsobilý splniť svoj účel v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. Nebyť tej okolnosti, že obžalovaný sa ku skutku doznal a dal vyhlásenie o vine pred súdom prvého stupňa, by prichádzalo nepochybne u neho do úvahy uloženie trestu odňatia slobody bližšie k hornej hranici trestnej sadzby § 188 ods. 1 Tr. zák. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval za potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste z dôvodu odvolania obžalovaného meniť.

Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa pri zaraďovaní obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ani pochybenie pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.